

Perigona nigriceps

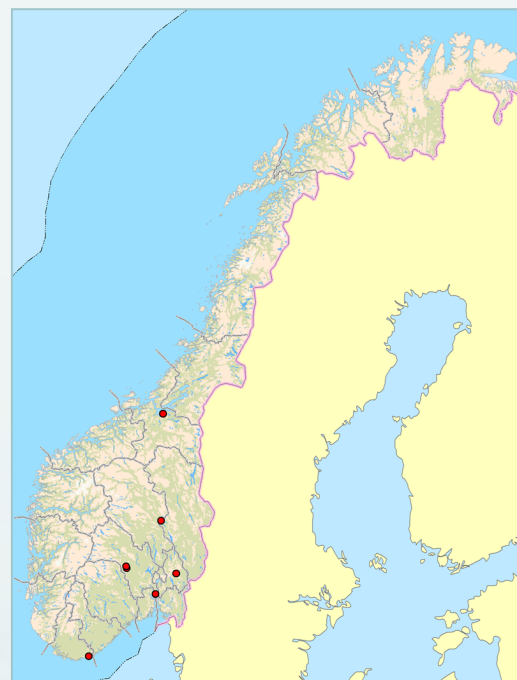
Fremmed art

Perigona nigriceps ble funnet første gang i Norge i 1961. Arten er bakkelevende og knyttet til råtnende vegetasjon og da særlig kompost. *P. nigriceps* er varmekrevende og kommer opprinnelig fra det sørlige Asia.

Status

Risikovurdering 2012: Potensielt høy risiko (PH)

Kjente funn av arten i Norge.

Kjennetegn

I Norge og Skandinavia er *Perigona nigriceps* den eneste arten som er representert innen slekten. *P. nigriceps* har vinger og er en meget god flyger i motsetning til de fleste artene i familien løpebiller. *P. nigriceps* er meget liten, bare 2-2,5 mm lang. Kroppen er gulbrun mens hodet er svart. Antennene har 11 segmenter, med behåring fra segment nummer to. De ytterste 5-6 antenne-segmentene er mer firkantete i formen enn de innerste fem, som er mer langstrukne. Bryststykket (pronotum) er avrundet i formen. Dekkvingene er nesten helt fri for lengderibber, men svake punktrekker kan sees når dyret betraktes i mikroskop. Langs ytterkanten av bakkroppen har *P. nigriceps* en langsgående og tydelig avsatt fure som rekker nesten helt bak på dyret (sees ikke godt på oversiktsbildet). En svakere fure kan også sees langs sømmen av dekkvingene, men denne karakteren er ikke alltid synlig.

Utbredelse

I Norge er *P. nigriceps* funnet nord til Trondheim. Det første funnet var i Akershus i 1961. I tillegg til disse funnene, har vi belegg for at arten finnes i Drammen, Rollag, Kristiansand og Ringebu. Artsens forekomst er bare kjent gjennom enkeltfunn. Grunnen til dette kan være at den er meget liten (lett å overse) og knyttet til et temmelig sært habitat (kompost) som sjelden er gjenstand for undersøkelser. Man kan derfor anta at arten har en større utbredelse i Norge enn det som er dokumentert.

P. nigriceps er en kosmopolitt, og er etablert på alle kontinenter. I varme områder finner man den i nær sagt alt råtnende og komposterende materiale, samt i frø og bark.

Biologi

Artens biologi er dårlig kjent i Norge, da det er få funn av den. Den er en predator og hos oss knyttet til kompost. I varmere områder kan den også finnes i komposterende hauger av strå og høyballer. *P. nigriceps* er også kjent for å bli tiltrukket av lys.

Bestandsstatus

Alle funn i Norge etter 1961 er fra 1990-tallet. Dette kan tyde på at arten enten har ekspandert kraftig de senere år eller at den først har blitt funnet når man begynte å lete etter den i komposthauger. Flere husstander enn før komposterer dessuten eget våtorganisk avfall. Dette gjør det lettere for arten å spre seg fordi det blir flere egnede steder hvor arten kan leve.

Referanser

Darlington Jr., P. J. 1964. Australian carabid beetles XIV. *Perigona*. Psyche 71: 125-129.

Lobl, I. og Smetana, A. 2003. Catalogue of Palaearctic Coleoptera - Volume 1. Apollo Books.

Ødegaard, F. 1999. Invasive beetle species (Coleoptera) associated with compost heaps in the Nordic countries. Norwegian Journal of Entomology 46: 67-78.

Ødegaard, F. og Tømmerås, B. Å. 2000. Compost heaps - refuges and stepping stones for alien arthropod species in northern Europe. Diversity and Distributions 6: 45-59.

Sagvolden, B. A. og Hansen, L. O. 2001. Notes on Norwegian Coleoptera 5. Norwegian Journal of Entomology 48: 281-287.